

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 8C/76/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814204780
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2015:5814204780.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom v právnej veci žalobcu: X. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. V. XX, právne zastúpený: Consilior Iuris s.r.o., Miletičova 23, Bratislava, IČO: 47 231 157, proti žalovaným: 1/ X. E., nar. XX.XX.XXXX, 2/ A. E., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom R. V. XX, obaja právne zastúpení: KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária s.r.o., so sídlom pobočky Trojičné námestie 122, Tvrdošín, IČO: 36 851 574, v konaní o určenie vecného bremena, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne trovy právneho zastúpenia vo výške 391,09 Eur, ich zaplatením právnomu zástupcovi žalovaných 1/ a 2/ spoločnosti KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 851 574, so sídlom pobočky Trojičné námestie 122, Tvrdošín v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Podanou žalobou žiadal žalobca určiť, že pozemky v k.ú. R. V. vedené na LV č. XXXX ako C-KN parc. č. XXXX/X orná pôda o výmere 246 m² a č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 257 m² (ďalej len „sporné pozemky“) sú zaťažené vecným bremenom spočívajúcim v práve prechodu a prejazdu v prospech vlastníka rodinného domu súp. č. XX zapísaného na LV č. XXXX k.ú. R. V., ktorý je postavený na pozemku parc. č. XXXX.

Dôvodil tým, že je výlučným vlastníkom rodinného domu súp. č. XX, ku ktorému jedinou prístupovou cestu tvoria sporné pozemky v súčasnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných 1/ a 2/. Tieto boli prístupovou cestou už od postavenia domu v roku XXXX rodičmi jeho manželky a prechádza nimi kanalizácia spolu s tromi čistiacimi šachtami. Po celú dobu bol stav užívania sporných pozemkov akceptovaný všetkými vlastníkami príslušných pozemkov a on ani jeho právni predchodcovia nikdy nepochybovali, že majú k sporným pozemkom právo prechodu a prejazdu vzniknuté na základe zriadenia prístupovej cesty. Preto v zmysle § 134 a § 151o Občianskeho zákonníka nadobudol právo prechodu a prejazdu vydržaním.

Žalovaní 1/ a 2/ žiadali návrh v celom rozsahu zamietnuť popierajúc, že cez sporné pozemky bola v minulosti zriadená cesta, resp. prístup, pretože tieto tvorili dvor žalovaných a ich právnych predchodcov. Tiež namietali, že žalobca nesplnil podmienku dobromyseľnosti vyžadovanú pre vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu.

Súd na základe vykonaného dokazovania vypočutím žalobcu, svedkov a oboznámením listinných dôkazov prihliadajúc súčasne na skutočnosti známe z predchádzajúceho konania tunajšieho súdu sp. zn. 8C/123/2012 tých istých účastníkov zistil nasledovné:

Podľa aktuálnych zápisov na listoch vlastníctva č. XXXX a č. XXXX k. ú. R. V. je žalobca vlastníkom stavby rodinného domu súpisné číslo XX nachádzajúceho sa na parcele č. XXXX. Žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi sporných pozemkov zobrazených ako C-KN parcela č. XXXX/X a č. XXXX/X a susediaceho rodinného domu súpisné číslo XX. Na liste vlastníctva č. XXXX, na ktorom sú sporné parcely evidované, nie je v rámci časti „C“ ťarchy evidované žiadne vecné bremeno.

Žalobca preto mal na podanej žalobe naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko požadovaný rozsudový výrok by bol spôsobilým podkladom pre vykonanie zápisu vecného bremena k sporným pozemkom do katastra nehnuteľností (34 ods. 1 katastrálneho zákona č. 162/1995 Z.z.).

Z výpovede žalobcu a svedkov U. X., I. W., V. W., X. X. a Q. S. jednoznačne vyplynulo, že k rodinnému domu žalobcu súp. č. XX, ktorý na základe stavebného povolenia vydaného R. v K. dňa XX. júla XXXX postavil toho času už nebohý svokor žalobcu U. X., sa od začiatku chodilo po sporných pozemkoch. Tieto odvetdy slúžili na prechod a prejazd k rodinnému domu aktuálne vo vlastníctve žalobcu, ktorý ho zdedil po svojej manželke. Táto bola dcérou U. X..

Nie sú pravdivé tvrdenia žalovaných, že sporné pozemky v minulosti prístupom neboli, lebo aj matka žalovaného I/ V. E. potvrdila vo svojej výpovedi, že potom ako jej brat U. X. postavil svoj rodinný dom tak sa cez ne k domu chodilo. Pozemky používal na prechod ešte aj žalobca v nedávnej minulosti, čo potvrdili sami žalovaní v predchádzajúcom konaní tunajšieho súdu sp. zn. 8C/123/2014, v ktorom sa žalobca voči nim domáhal zriadenia vecného bremena a práve nezhody súvisiace so spoločným užívaním sporných pozemkov (žalovanými ako dvor pri rodinnom dome a žalobcom ako prístup k svojej domovej nehnuteľnosti) boli príčinou zhoršenia ich susedských vzťahov.

Podľa názoru súdu však svedkyňa V. E. veľmi trefne pomenovala celú situáciu súvisiacu s prístupom k domu žalobcu, že teda sa sporné pozemky využívali ako prístupová cesta „na dobré slovo“ a nie z dôvodu, že boli zaťažené vecným bremenom.

Presne to totiž zapadá do výpovedí všetkých hore menovaných svedkov. V podstate všetci sa vyjadrili rovnako, že po sporných pozemkoch sa chodilo práve preto, že sa tam nachádzal rodinný dom postavený U. X.. Žiaden z nich ale nevedel vysvetliť na akom podklade sa používali na prechod a prejazd k domu.

Rovnako vyjadrenie svedkyne zodpovedá aj skutočnostiam vyplývajúcim zo stavebného povolenia zo dňa XX. júla XXXX, v ktorom nie je žiadna zmienka o prístupe k domu, ktorý by bol zabezpečený formou vecného bremena.

V tomto smere treba potom poukázať na to, že tak ako v súčasnosti aj v minulosti bolo možné určitý pozemok inej osoby využívať na prechod či prejazd na základe rôznych právnych skutočností - na základe záväzkovo-právneho vzťahu, na základe tzv. výprosy alebo aj na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu (v minulosti označovaného ako služobnosť).

V čase výstavby rodinného domu žalobcu platil stredný Občiansky zákonník (zákon č. 141/1950 Sb.), ktorý zaviedol do nášho právneho poriadku pojem vecného bremena s účinnosťou od 01.01.1951. Vecné bremeno bolo definované v § 166 stredného Občianskeho zákonníka ako obmedzenie vlastníka veci v prospech niekoho iného tak, že vlastník je povinný buď niečo trpieť alebo sa niečoho zdržať alebo niečo robiť. Podľa § 167 cit. zákona boli práva zodpovedajúce vecným bremenám spojené buď s vlastníctvom k určitej nehnuteľnosti alebo patrili určitej osobe, čím bol vyjadrený aj v súčasnosti platný princíp vecných bremien (§ 151n ods. 1 v súčasnosti platného Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb.) spočívajúci v tom, že kým na strane oprávneného z vecného bremena je oprávnenie z neho vyplývajúce spojené buď s osobou oprávneného (pôsobí in personam) alebo s vlastníctvom tzv. panujúcej veci (pôsobí in rem), na strane povinného z vecného bremena je povinnosť z neho plynúca vždy viazaná na tzv. slúžiacu vec ako vec zaťaženú vecným bremenom (pôsobí in rem).

Podľa § 168 ods. 1 stredného Občianskeho zákonníka platili o nadobúdaní práv zodpovedajúcich vecným bremenám primerane ustanovenia o nadobúdaní vlastníctva v § 111 a nasledujúcich. Teda nielen vlastnícke právo ale aj právo zodpovedajúce vecnému bremenu bolo možné nadobudnúť v tom

čase zmluvou, zo zákona alebo úradným výrokom, či vydržaním. Pre zmluvné nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu zaťažujúceho nehnuteľnosť sa vyžadovala písomná forma, lebo § 40 ods. 1 cit. zákona túto formu vyžadoval pri právnych úkonoch o právach k nehnuteľnostiam (okrem nájmu rodinného domu alebo inej podobnej stavby alebo len časti budovy).

Právo zodpovedajúce vecnému bremenu tak bolo možné nadobudnúť aj vydržaním podľa § 115, § 116 a § 118 stredného Občianskeho zákonníka za predpokladu, že držiteľ vykonával takéto právo oprávnene minimálne po dobu 10 rokov. Oprávneným držiteľom bola osoba, ktorá vykonávala právo zodpovedajúce vecnému bremenu pre seba so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že jej takéto právo patrí (§ 143, § 144, § 145 ods. 1 stredného Občianskeho zákonníka). V pochybnostiach sa predpokladalo, že držba je oprávnená (§ 145 ods. 2 stredného Občianskeho zákonníka).

Aktuálna úprava vecných bremien v Občianskom zákonníku č. 40/1964 Zb. obsiahnutá po novele č. 509/1991 Zb. (účinné od 01.01.1992) v ust. § 151n a nasledujúcich je založená na rovnakých princípoch.

Podľa § 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

Podľa § 151n ods. 2 Občianskeho zákonníka, vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa.

Podľa § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

Z posledne citovaného ustanovenia je tak zrejmé, že aj podľa aktuálnej právnej úpravy je možné právo zodpovedajúce vecnému bremenu nadobudnúť vydržaním.

Vydržanie je upravené v § 134 Občianskeho zákonníka nasledovne:

Podľa ods. 1, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o huteľnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa ods. 2, takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125).

Podľa ods. 3, do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa ods. 4, pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premičacej doby.

Podmienkou pre vydržanie je podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnenosť držby. Táto je upravená v nasledovných ustanoveniach:

Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka je držiteľom ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

Podľa § 129 ods. 2 Občianskeho zákonníka, držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Spoločne pre obe právne úpravy vydržania podľa stredného Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Sb. ako aj Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. bola oprávnenosť držby založená na dobromyseľnosti držiteľa. Ohľadne vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu to znamená, že osoba vykonávajúca takéto právo ho vykonávala vzhľadom na všetky okolnosti v presvedčení, že jej takéto právo patrí, hoci v skutočnosti tomu tak nebolo. V tomto sa prejavuje podstata vydržania spočívajúca v tzv. ospravedliteľnom omyle, kedy určitý subjekt - vydržiteľ je po celý čas vzhľadom na všetky okolnosti objektívne (nielen subjektívne) presvedčený o tom, že mu dané právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí.

Omyl vydržiteľa môže byť skutkový alebo právny. Právny omyl spočíva v neznalosti alebo neúplnej znalosti právneho predpisu a z toho plynúcej nesprávnej predstave o právnych následkoch určitých právnych skutočností. Keďže platí zo samotnej podstaty práva vyplývajúca zásada neznalosť zákona neospravedlňuje, nie je ospravedliteľný právny omyl vydržiteľa spočívajúci v neznalosti jednoznačne formulovaného ustanovenia zákona platného v dobe vstupu do držby konkrétneho práva. Inak povedané, ak vydržiteľ mohol vedieť (alebo dokonca vedel), že podľa práva nemôže bez splnenia stanovených podmienok nadobudnúť právo zodpovedajúce vecnému bremenu, jeho omyl nie je ospravedliteľný a preto nemôže byť držiteľom dobromyseľným a tým ani oprávneným.

Pre vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu spočívajúceho v prechode a prejazde je preto potrebné, aby osoba, ktorá využíva cudzí pozemok na účely prechodu a prejazdu k svojej nehnuteľnosti využívala toto právo v domnení, že je oprávnená z vecného bremena na základe určitej právnej skutočnosti, s ktorou platné právo spája vznik práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Je samozrejme ale možné vydržanie aj v tom prípade, ak takáto osoba sa mylne domnieva, že takýto právny titul existuje, hoci tomu tak v skutočnosti nie je.

Od čias stredného Občianskeho zákonníka bolo možné vecné bremeno zriadiť zmluvou iba v písomnej forme, no nič také v konaní preukázané ani tvrdené nebolo. Z objektívneho hľadiska preto ani právni predchodcovia žalobcu ani žalobca sám nemohli byť dobromyseľní v tom, že k sporným pozemkom majú právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

U. X. sa nemohol domnievať, že má vecné bremeno, lebo na to nemal žiaden podklad a ani dôvod, keď z výpovedí svedkov navrhnutých žalobcom možno vyvodíť, že dokonca mohol prechádzať po sporných pozemkoch ku svojmu domu v presvedčení, že je ich vlastníkom. Nepriamym dôkazom toho sú aj kanalizačné šachty (minimálne jedna) zriadené na sporných pozemkoch ešte U. X., keď z konania nevyplývalo, že na ich zriadenie by mu dávala súhlas iná osoba v postavení vlastníka sporných pozemkov v tom čase. Tieto okolnosti potom úplne vylučujú možnosť vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, pretože toto je právom k cudzej veci a držba pozemku v presvedčení o jeho vlastníctvom práve nemôže byť považovaná za držbu vecného bremena ako práva k cudzej veci k tomu istému pozemku.

Takisto sám žalobca sa nemohol domnievať, že drží práva zodpovedajúce vecným bremenám, lebo aj v zápisnici spísanej dňa XX.XX.XXXX advokátom Mgr. V. sa uvádza, že predmetom jednaní bol prístup k rodinnému domu žalobcu a práve žalobca so svojou manželkou žiadali žalovaného 1/ a jeho matku V. E. o uzavretie zmluvy o zriadení práva prechodu a prejazdu cez sporné pozemky. V tomto zápise žalovaný 1/ uznal právo žalobcu a jeho manželky na prechod a prejazd len do zápisu ROEP a zaviazal sa rešpektovať právo prechodu, z čoho nemožno vyvodíť presvedčenie žalobcu, že má právo zodpovedajúce vecnému bremenu. V opačnom prípade by totiž na tunajšom súde v konaní sp. zn. 8C/123/2012 nežiadal, aby súd zriadil právo cesty (teda vecné bremeno) po sporných pozemkoch podľa § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka, lebo zriadenie takéhoto vecného bremena pojmovo predpokladá, že vlastníkom stavby nemá iný legálny (či už vecno-právny, záväzkovo-právny vzťah alebo iný) prístup oprávňujúci ho dostať sa k svojej nehnuteľnosti.

Česká judikatúra vychádzajúca z právnej úpravy založenej na tých istých princípoch ako v našom právnom poriadku to formulovala jednoznačne:

Na úspech žaloby vo veci vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nestačí preukázať, že niekto chodí po ustanovenú vydržaciú dobu cez cudzí pozemok. Cez cudzí pozemok možno prechádzať na základe rôznych právnych dôvodov: môže ísť o záväzkový vzťah, môže ísť o výprosu alebo môže ísť o užívanie cudzieho pozemku ako účelovej komunikácie. Skutočnosť, že sa niekto správa spôsobom, ktorý napĺňa možný obsah práva zodpovedajúceho vecnému bremenu (napr. prechádza cez cudzí pozemok) ešte neznamená, že je držiteľom vecného práva. Taký držiteľ je len ten, kto so zreteľom na všetky okolnosti je v dobrej viere, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí. Spravidla to bude ten, kto vykonáva právo na základe právneho titulu, ktorý je neplatný, pričom oprávnený ani pri zachovaní obvyklej opatrnosti o neplatnosti (resp. o skutočnostiach ju spôsobiacich) nevie ani nemusí vedieť, môže však ísť o prípad tzv. domnelého právneho dôvodu držby, kedy tu titul vôbec nie je, ale držiteľ práva je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že tu taký titul je (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 22.10.2002 sp. zn. 22Cdo/929/2001).

Vzhľadom na to, že žalobca ani jeho právni predchodcovia nespĺnili podmienku dobromyseľnosti, ktorá je nevyhnutnou podmienkou pre vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Vo vzťahu k ostatným vyjadreniam žalobcu sa dodáva, že mu nič nebráni požiadať o zriadenie prístupu k svojmu domu zo zadnej strany (ako to už súd uviedol v konaní sp. zn. 8C/123/2012), pričom vo vzťahu k možnosti čistenia kanalizačných šacht žalobcom súd poukazuje na ust. § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalovaným 1/ a 2/ ako úspešným účastníkom konania priznal voči neúspešnému žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za nasledovné účelne vynaložené úkony právnej pomoci:

- príprava a prevzatie zastúpenia dňa 28.07.2014 v čiastke 61,85 Eur (pri základe určenom podľa § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a) a § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov (ďalej len „vyhláška“) + 8,04 Eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) + 20 % DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky) v čiastke 13,98 Eur, spolu 83,87 Eur,

- písomné vyjadrenie zo dňa 26.09.2014 k odvolaniu žalobcu proti uzneseniu o predbežnom opatrení v čiastke 30,93 Eur (§ 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky) + 8,04 Eur režijný paušál + 20 % DPH v čiastke 7,79 Eur, spolu 46,76 Eur,

- zastupovanie na pojednávaní dňa 11.02.2013 v čiastke 64,54 Eur + 8,39 Eur režijný paušál + náhrada cestovných výdavkov (§ 15 písm. a) vyhlášky) za cestu na trase I. - K. a späť (15 km x 2) pri spotrebe motorového vozidla 5,9 litra/100 km a cene paliva 1,192 Eur/liter predstavuje za spotrebované pohonné hmoty 2,11 Eur a náhrada za opotrebenie motorového vozidla (0,183 Eur/km x 30 km) 5,49 Eur + náhrada za stratu času za cestu na pojednávanie a späť za 2 polhodiny pri hodnote jednej polhodiny 13,98 Eur (§ 15 písm. a) a § 17 ods. 1 vyhlášky), čo je spolu 108,49 Eur + 20 % DPH v čiastke 21,70 Eur, spolu 130,19 Eur,

- zastupovanie na pojednávaní dňa 25.02.2015 v čiastke 64,54 Eur + 8,39 Eur režijný paušál + náhrada cestovných výdavkov (§ 15 písm. a) vyhlášky) za cestu na trase I. - K. a späť (15 km x 2) pri spotrebe motorového vozidla 5,9 litra/100 km a cene paliva 1,229 Eur/liter predstavuje za spotrebované pohonné hmoty 2,18 Eur a náhrada za opotrebenie motorového vozidla (0,183 Eur/km x 30 km) 5,49 Eur + náhrada za stratu času za cestu na pojednávanie a späť za 2 polhodiny pri hodnote jednej polhodiny 13,98 Eur (§ 15 písm. a) a § 17 ods. 1 vyhlášky), čo je spolu 108,56 Eur + 20 % DPH v čiastke 21,71 Eur, spolu 130,27 Eur,

čo je spolu na trovách právneho zastúpenia 391,09 Eur. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je žalobca povinný prisúdenú náhradu trov právneho zastúpenia zaplatiť právnemu zástupcu žalovaných 1/ a 2/.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.